

«Σήμερα ἐπίστρεψον...»*

† Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ

Ο ΛΟΓΟΣ μας καὶ πάλι περὶ Μετανοίας...

Ἡ ζωὴ τοῦ ἀληθινοῦ Χριστιανοῦ εἶναι μία συνεχῆς Μετάνοια.

Ὁ πιστὸς εἶναι πάντοτε πεσμένος νοερὰ μπροστὰ στὸν θρόνο τῆς μεγαλωσύνης τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ συντριβὴ καὶ συναίσθησι τῆς ἀμαρτωλότητός του ψελλίζει τὸ τελωνικό: «Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι!».

Τὰ «ἔργα», ἡ «δράσις», οἱ «καλὲς πράξεις» δὲν τὸν παρασύρουν στὴν ψευδαίσθησι καὶ τὴν αὐτο-επιβεβαίωσι, ὅτι «κέρδισε» μὲ αὐτὰ τὸν θεῖο Παράδεισο.

Μπροστὰ του βρίσκεται συνεχῶς τὸ «σκότος» τῆς καρδιάς του, τὰ δαιμονικὰ πάθη, τὰ ὁποῖα τὸν χωρίζουν ἀπὸ τὴν πηγὴ τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ἀγιότητος, τὸν Κύριό μας καὶ Θεό μας.

Συνεχῶς ἐλεινολογεῖ καὶ κατακρίνει τὸν ἑαυτό του.

Προσευχὴ του διαρκῆς εἶναι ἡ εὐχὴ τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ:

«Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταισμάτα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου!».

* * *

ΑΔΕΛΦΕ μου Χριστιανέ· οἱ καιροὶ μας εἶναι πολὺ δύσκολοι.

Ὁ διάβολος ἀγωνίζεται μὲ κάθε τρόπο νὰ πλανήσῃ, εἰ δυνατόν, ἀκόμη καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.

Τὸ μόνο, τὸ ὁποῖο θὰ μᾶς προστατεύσῃ ἀπὸ τὶς δολερὲς παγίδες τοῦ πονηροῦ, εἶναι ἡ **Μετάνοια**.

Ἡ Μετάνοια ὅμως, ὄχι ἡ ἐπιπόλαιη καὶ στιγμιαία, ἀλλὰ ὡς **δικῆς πνευματικῆς κατὰστασις**, ὡς ἐσωτερικὴ ἐργασία.

Ἡ Μετάνοια αὐτὴ μᾶς διατηρεῖ μέσα στὴν ἀτμόσφαιρα τῆς ταπεινο-

φροσύνης και ὁ ταπεινόφρων εἶναι ὁ μόνος ἀσφαλισμένος.

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες θεόπνευστα μᾶς συμβουλευοῦν, ὅτι ἐὰν ὡς ἄνθρωποι ἀμαρτήσουμε καὶ βάλουμε ἀρχὴ Μετανοίας, νὰ μὴ παύσουμε λυπούμενοι καὶ στενάζοντες πρὸς τὸν Κύριό μας μέχρι τοῦ θανάτου μας, διότι ἐὰν ἀμελήσουμε θὰ πέσουμε πάλι στὴν ἀμαρτία:

*«**Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη, χαλινός ἐστι τῆς ψυχῆς, μὴ ἐὼν (ἀφήνων) αὐτήν πεσεῖν**»· «ἐάν τις πέσῃ εἰς οἶαν δήποτε ἀμαρτίαν καὶ μὴ λυπηθῇ κατὰ ἀναλογίαν τοῦ σφάλλματός, εὐχερῶς πάλιν τῷ αὐτῷ περιπίπτει δικτύω».*

* * *

ΑΔΕΛΦΕ μου ἀγαπητέ· μὴ ἀναβάλλῃς τὴν μετάνοια καὶ τὴν ἐπιστροφή σου πρὸς τὸν Κύριό μας γιὰ αὐριο, γιὰ τὸ μέλλον, γιὰ τὰ γεράματα... Κανεὶς δὲν γνωρίζει τί θὰ γεννήσῃ ἡ αὐριανὴ ἡμέρα.

Μετανόησε σήμερα καὶ ἄφησε νὰ γίνῃ αὐριο τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μας. Τώρα ποὺ μπορεῖς, γονάτισε μπροστὰ στὸν Σωτῆρα μας μὲ συντριβὴ γιὰ νὰ βρῆς τὴν χαμένη γαλήνη σου.

*«**Αὕτη ἡ φωνὴ βοᾶ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἕως ἐσχάτης ἀναπνοῆς: σὴ μ ε ρ ο ν ἐπίστρεψον!**».*

*«**Οὐ κολασθησόμεθα ἐν τῷ μέλλοντι, ὅτι ἡμάρτομεν, οὐδὲ κατακριθησόμεθα τούτου χάριν, τρεπτῆς καὶ ἀλλοιωτῆς λαχόντες φύσεως· ἀλλ' ὅτι ἀμαρτήσαντες, οὐ μετενοήσαμεν, οὐδὲ ἐστράφημεν τῆς πονηρᾶς ὁδοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ἐξουσίαν λαβόντες καὶ καιρὸν μετανοίας**».*

(Ὁσίου Θεογνώστου).

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 153/Σεπτέμβριος 1981, σελ. 37.